

ŽENA, ŽENSKA

Apokrifi Evangelija pa tudi vplivna teozofija, to je teorija, ki živi tudi v praksi celo kot ljudska šola, razlagajo Jezusova vzklika, namenjena materi Mariji, kot da sin govori z ljubico, ki je hkrati njegova mati, kar je bilo v navadi med pogani. Temu ugovarjam, zato v tem sestavku razložim, kako jaz razumem oba Jezusova navedka.

Ne ozirajte se na to, kakšen je status žene v svetih tekstih ali boljše praksah, naj izpostavim vplivne žene: Eva, Levuda, Sara, Faraonova h i, Rebeka, Lija, Mara Noema in Ruth, Deborah, Jahela, Judita, Magdalena, Ivana Orleanska, kraljica iz Sabe Bilqis ali Makeda. Ne gre za zmago ženskega spola, ravnovesje med porodi fantkov in pun k je pogosto porušeno zdaj v prid ženskam zdaj v prid moškim, tako v družbeni kot politični praksi.

Tako pride celo do absurda, da v jeziku ni važen naravni spol, temveč ima prednost slovnični oblika drugega spola. Tukaj mislim na to, da se morajo moški priimki na -a sklanjati po ženski sklanjatvi.

V Evangeliju beremo:

-Kaj je tebi, žena, moja ura še ni prišla!

-Glej, žena, tvoj sin umira!

Beseda žena gotovo ni ženska, temveč je lovek, kot:

-Du, Mensch!

-Žensko, nogometno, moštvo! (Namesto ženstvo)

Seveda je to nekaj drugega, manj spolzkega kot «ljudi i žene», in anemični odnos do žene izpodbija niz besed na ženski -a: med drugim vodja, vojvoda, Jehova, Buda, Zaratustra, Krišna, Varaha, Nubara, Tobija, Jona, Juda, Baraba, Barnaba, Zaharija, Kefa. To so moška imena na ženski -a, kar jih peha nedopustno celo v žensko sklanjatev. Po drugi strani pa je nadangel Gabrijel ženski angel, sklanjan po moški sklanjatvi.

Še dve opažanji, ali tri, štiri, ki razkrivajo negativen odnos do ženske:

-Adam Bogu zatoži Evo, kot da sam ni kriv; obtoži celo Boga, češ, to žensko si mi ti dal!

-usoda Lotove žene in pregreha njegovih h era; (Lotova žena postane solnat steber, h eri imata s pijanim o etom spolne odnose)

-Tamarina pretveza, da zanosi z Judom, o etom njenega umrlega moža; (Tamara ga zapelje kot vlagu);

-posebna zgodba so kitajske gospe, ki so jim, malicam, povezali enkrat za vselej noge, in so jih potem vse življenje nosili.

Kako je nesmiselno povzdigovanje moških, dokazujejo maloazijske Amazonke (možae, ki ne potrebujejo moških, razen za razplod. Kot vojakinje in nosilke orožja so si celo

odstranjevale prsi), spremljevalke mornorske boginje Kotito, begunke kot vsa pontska horda. Spremljevalke boginje poznamo kot kurete (varovane boginje). Seveda pa imamo tudi moške kurete, to so Abanti z otoka Evboe, nosili so konjske repe in bili varuhi malega Zeusa v Akrezionu.) Kotito alias Afrodita je bila tako mo na boginja, da so se mladi fantje množili no kastrirali in si s tem pridobili pravico, biti njen sve enik. (Kastracija je bila precej razširjena med sve eniki in ministri kot obvezno dejanje.)

Cerkve so se izrekale proti ženski pred oltarjem, eprav se nastopajo i moški pred oltarjem obla ijo v žensko nošo. Tudi Nostradamus se je izrekel proti ženski nadoblasti. Tak je prastrah pred žensko, da so poro no pri o ženinu dodeljevali zategadelj, ker ima nevesta spodnje zobe, in ob prvem odnosu lahko moškemu odgrizne penis, zato tej nevarnosti žrtvujejo pri o, torej je bilo biti pri a pogumno in lovekoljubno dejanje. Ni kaj!

Dolga stoletja porodnica ni smela, še vedno ne ista, v cerkev. Potem pa nekaj tednov samo do cerkvenega praga, emur so rekli vpeljanke. Zato so h krstu otroka prinesli botri in botrice. Toliko o krš anski ženski. Trpek priokus na samem za etku materinstva.

aravnice? Sibila je imela sre o, da je niso gole sežgali. Gole, to je bilo posebno ponižanje ženske, ker goli so smeli biti samo moški. (Pa še ti ne vedno in povsod. Spomnim naj na nekaj grdih prizorov, v kakršnih se znajde sicer Božji izbranec: Adam, Noe, Jožef Egiptovski, Janez Evangelist: Adam spozna, da je nag. Noeta je najmlajši sin zalotil pijanega in nagega. Z Jožefa Egiptovskega je gospodarjeva žena potegnila srajco, da bi možu poro ala, da jo je nadlegoval, kar ni bilo res, ona je njega nadlegovala in ji je nag ušel. Ko se je Janez Evangelist v vrtu hotel pogreti pri kotlu, so deklice vzkliknile: »Ta je bil z Jezusom in so zgrabile njegovo srajco in piše v Evangeliju, da jim je nag ušel)

Da, da, bili so asi, ko so za ženitev godno deklice starši tako reko zatavšali, in se ni poro ila, temve so jo omožili. Iz rekla: dobro partijo napraviti se pou imo, da so pare tudi enostavno žrebali. In je tolikanj inkriminirana taš a, sama žrtev, svoj gnev stresala nad snaho. Matriarhinja družine je videz oblasti igrala tako mogo no, da je prišla v balado Mlada Breda (Breda razumem: nevesta) kot stara ka a.

Usodo v zakon prodane Lepe Vide je razumeti treba z odpustkom, kljub njenim trem simultanim žrtvam, ki so sinek mali, stari mož in o e. Iz vsebine pre udovite pesmi Zarjica in Son ica zvemo za usodo dveh lepih deklet, ki sta nositeljici prastare zgodbe o Ozirisu in Setu. Gre namre za bratomor. Slovenci podatka niso sprejeli kot treba; Oziris vstane od mrtvih, emur balada Zarjica in Son ica ne sledi. Povelj ali smo Lepo Vido, ki pa vsebuje spregledano, vsekakor mogo no sporo ilo: zaro ila se je z morjem, kot beneški dož, ko je v morje padla iz njenih rok zlata kupica.

Tržna dobrina je tudi zet, ki je kot ženin ženina last. V besedi n. Schwieger slišim slovensko švigati se (goniti se), kar pomeni, da so jalovci nezaželeni. Beseda svak skriva skrivno zvezo med ženinom, zetom in nevestinim bratom. (Kot da se švigajo?)

Izravnava pomenov je hladna rezerviranost besede na samem za etku govornice pa do njene, da re em, industrializacije. e ostanem pri ženi-ženski, se vprašam, kakšna je uporabna

razlika ali kar prevod med latinskima besedama mulier (se pomuli in je tiho) in femina (tista, ki nima besede). Oboje pomeni žena. Glede na položaj v družini, je žena manjvredna. (Npr. ne sme sesti k mizi skupaj z moškimi itd.)

Naslednji primer ene besede z dvema, na videz nezdružljivima osebkoma: l. putus je suženj in je de ek. Suženj in de ek je nezdružljivo, a je dokaz resni nega stanja v družini: tudi gospodarjev sin ni, dokler je otrok, vrednejši od sužnja.

Da se vrnem k ženi:

-Weib/baba; / (Baba in Weib imata danes slabšalni pomen. Vendar se iz ohranjenih pesmi pouimo, da je ženska na za etku, ko je bila znana samo beseda vip (Weib), imela božanske sposobnosti. Spreminjala se je, tako v slovenski ljudski in a ici, v vrbo. Vrba žalujka je pa hkrati aluzija na Žalostno Mater Božjo. Na ta na in je ženska na samem za etku reševala ali celo dolo ala lastno usodo, neodvisno od moškega, s katerim je bila povezana.)

-femina/ki nima besede; (femina je ženska, ki nima besede)

-mulier/mulec;

-gino gr./ženska

Kljub kakšnemu pejorativu (baba) pristanemo v realnem, kjer je žena siva eminenca in korak k božjemu bliže kot moški.

Nerazrešeni problemi? Samo življenjski, e prezremo božansko navezo žene z naravo.

Na elo pomembnosti je seveda v tukaj in zdaj okrnjeno, ker ne teži v domnevno obstojen absolutum, ki lebdi nad nami kot najve ji subjekt. Tega subjekta seveda ne vidim v religijah, ki so žensko predvsem oškodovale za ženskost, subjekt, absolutum, nam bo neko odkrila moderna fizika in v skrivnosti, kaj je kozmos, se bo ženska vrnila kot pramati: to bo prostor, kateri moškega sploh ne potrebuje, kar nam dokazujejo primerki iz živalskega sveta.

Vse živo pa beži razpršeno v nešteto subjektov, kar je razrešeno šele v domnevni neskon nosti. Trenutna dominantnost moškega ni zanesljiva, lahko pa naredi dosti škode, ki jo doživimo tukaj in zdaj kot zgodovino. Kot nekaj, kar prepre i naravi v nas, da bi zaživela. (e umira v ekološki oprijemljivosti, je to drugotni dokaz, da je izgnana tudi iz loveka.) Beseda je v tem procesu zdaj rabelj zdaj žrtev. (Vse to razmišljanje želi prikazati, kako škodljiva je lahko prevlada samo enega spola).

Želja, da rešim Jezusova citata, me je speljala v vse te besedne meandre, pa tudi to dvoje: trubadurska Frauenverehrung , in najti v zrcalu besede izgubljeno love nost. Jezusov vzklik matere razumem namre takole: Kaj je tebi, lovek, tudi jaz sem samo lovek! In še: lovek, glej tvoj sin umira kakor lovek!

Za zaključ ek: ugotavljam, da lahko govorimo o blokadi razvoja tako osebe kot besede pri ženskem in moškem spolu. Za tukaj in zdaj izpostavim še tole: gre za triumf ženske:

-Zavladal bo slepi Izak; starozavezni Izak je bil druga ali tretja figura ob matriarhinji Rebeki.

-Sv. Malahija napoveduje zadnjega papeža, ki bo rni in Peter II. Torej rni Peter, kakor to že razumemo. e bo RKC pristala na to, da je duhovnica lahko ženska, smem sumiti, da bo tudi papežinja.

-Sionsko priorstvo je apostolom odvzelo avreolo, Janeza je celo spremenilo v žensko, v Marijo Magdaleno.

-Vede napovedujejo Evropi matriarhat.

Tako torej.